

T. Alkotmánybíróság

részére

a Pesti Központi Kerületi Bíróság

útján

20.235/15.

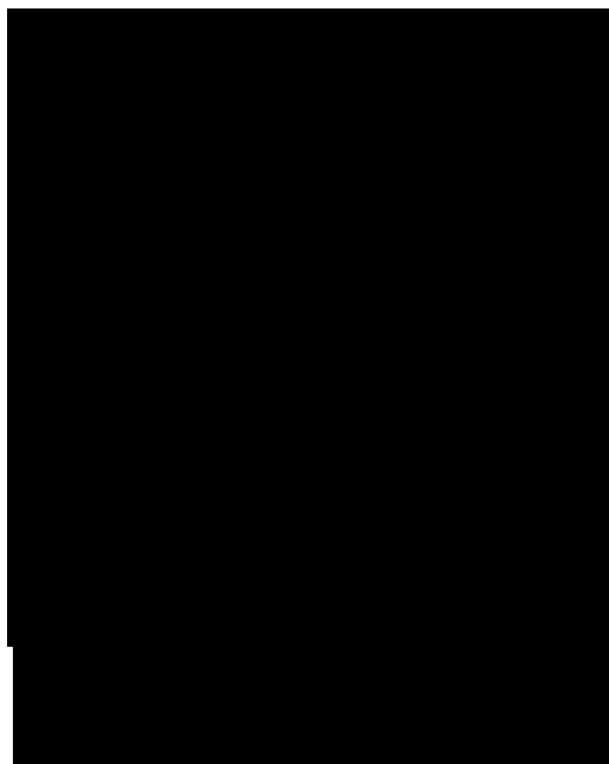
PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 2.	
TÁJÉKOZTATÓ IRODA	
ÜGYSZÁM	
KEZELŐIRATON	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
GYÚJTÓLAPJÁN / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2016 -05- 03
PÉLDÁNY:	2 FELZET
MELLÉKLET:	1 db KÖZTÜK
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	

B

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/955-0/2016
Érkezett:	2016 MÁJ 18.
Példány:	1
Melléklet:	16 MK TH

Tisztelt Alkotmánybíróság!

alkotmányjogi panasz indítványa

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

23.Bf.12.076/2015/3. számú ítéletével szemben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó – kívül jelzett és csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján – a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **23.Bf.12.076/2015/3. számú** ítéletével szemben az Abtv. 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.12.076/2015/3. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését.

1.

Megsemmisíteni kért bírói döntés: Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Bf.12.076/2015/3. számú ítélete.

Kézbesítése 2016. március 07. napon postai úton történt a képviseletemet ellátó ügyvédi irodának.

Az ügyben érintett vagyok, ugyanis a megsemmisíteni kívánt ítélet megváltoztatva az engem a rongálás vétsége alól felmentő elsőfokú ítéletet, jogerősen megállapította felelősségemet rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértésben.

Előadom, hogy rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

2.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Sztv.) 177. § (1) bekezdés b) pontját tárgybeli esetben olyan kiterjesztően alkalmazta a Törvényszék, ami nincs összhangban az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleményszabadságból fakadó követelményekkel. A Törvényszék egy közérdeklődést és társadalmi vitát kiváltó ügyben, egy hetek óta tartó politikai demonstráció során tett véleményt kifejtő magatartásom vonatkozásában jogsértést állapított meg, amely sérti az Alaptörvényben garantált szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jogomat.

Álláspontom szerint alkotmányjogi panaszommal támadott bírósági ítéletnek a véleménynyilvánítás szabadságát szűkítően értelmező tartalma felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, ebből következően kérem az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszom befogadását.

3. Tényállás és pertörténet

A Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség a B.V.5226/2014/5-I. számú vádiratában [REDACTED] büntetlen előéletű, jelenleg nyugdíjas indítványozót a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint minősülő, falfirka elhelyezésével elkövetett, szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó rongálás vétségével vádolta meg. A vádhatóság végindítványában a vádirati tényállást annyiban módosította, hogy a védőponyva a [REDACTED] tulajdonát képezte, az okozott kárértéket 15.680,- Ft-ra pontosította.

Indítványozó 2014. április 16. napján 17 óra körüli időben részt vett a Budapest V. kerület, Szabadság téren zajló, a tervezett német megszállási emlékmű megépítése elleni demonstráción és 17 óra 20 perc körüli időben a [REDACTED] tulajdonát képező, 15.680,- Ft értékű, építési területet elhatároló, kordonra kötegelővel felerősített védőponyván festékszóróval „GYŐZTESEN !! NE”, „PATAK ÉS A SZIKLA HARCÁBÓL MINDIG A PATAK KERÜL KI” feliratokat helyezett el.

Indítványozó cselekményét a demonstrációt biztosító rendőrök észlelték, azt félbe nem szakították, hanem annak befejezését megvárva a tömegből kiváló vádlottat az elkövetés helyétől kb. 150 méterre megállították és igazoltatták.

Indítványozó az eljárás során elismerte, hogy a feliratot festékszóróval ő fújta az építkezést körülvevő kordonon található molinóra. A felirat egy idézet volt, mellyel véleményét fejezte ki. Bűnösségét nem ismerte el.

Indítványozó ténybeli beismerő vallomását támasztotta alá az I. és II. számú tanúk vallomása, a vádlottal szemben történt rendőri intézkedésről készült rendőri jelentés, a szemle megtartásáról készült jegyzőkönyv, a fényképek, a lefoglalás elrendeléséről szóló határozat, a videófelvevételek tartalmi elemzéséről szóló rendőri jelentés.

Az elsőfokon eljáró bíróságnak abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a vádlott cselekménye kimeríti-e a rongálás vétségének tényállási elemeit, vagyis tényállásszerű-e, továbbá, hogy bűncselekmény-e.

Az elsőfokon eljáró bíróság megállapította, hogy az indítványozó – ítélet harmadik oldal – alapvető szándéka egy politikai demonstráción véleményének kifejezése volt éppen a védőponyvával elhatárolt építkezéssel kapcsolatban. A védőponyva rendeltetése, munkaterület elhatároló funkciója a vádlotti cselekmény folytán semmiben nem sérült, annak a vádlotti felirattal is eleget tudott tenni, vagy a hátrányos következmények nem számottevőek, reparálást egyáltalán nem igényelnek.

Mindezek alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.B.20.235/2015/5. számú ítéletében megállapította, hogy indítványozó cselekménye nem veszélyes a társadalomra, ezért őt az ellene rongálás vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést indítványozó terhére, megalapozatlanság miatt az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében.

A Fővárosi Főügyészség Bfel.4465/2014/34. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság egészítse ki az elsőfokú bíróság tényállását annyiban, hogy [REDACTED] vádlott a [REDACTED] nek 15.680,- Ft kárt okozott. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság amikor [REDACTED] vádlott cselekményét nem tekintette a társadalomra veszélyesnek annak ellenére, hogy a vádlott a védőponyván falfirkát elhelyezve megsértette a sértettnek a tulajdonában álló vagyontárgyához fűződő rendelkezési jogát, így bekövetkezett a jogi tárgy közvetlen sérelme és a vádlott magatartásának következményeként a védőponyvát le kellett cserélni.

A Fővárosi Főügyészség álláspontja szerint a vádlottat megillető véleménynyilvánítás szabadsága nem valósíthat meg bűncselekményt, nem járhat mások jogainak sérelmével. Vitatta azt az elsőbírői megállapítást, hogy a védőponyv a felirattal együtt is alkalmas funkciójának ellátására, valamint nem értett egyet azzal a megállapítással sem, hogy a helyszínen jelenlévő rendőrök a büntetőjogon kívüli eszközökkel is biztosíthatták volna a jogtárgy védelmét, így ez is a társadalomra veszélyesség hiányát erősíti.

A nyilvános ülésen indítványozó védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a felirat elhelyezése nem korlátozta a fólia további rendeltetésszerű használatát, így a rongálás nem következett be és mivel a vádlott csak a véleménynyilvánítási jogával élt, helyesen határozott az elsőfokú bíróság társadalomra veszélyesség hiánya miatt a vádlott felmentéséről.

A Fővárosi Törvényszék 23.Bf.12.076/2015/3. számú ítéletében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és indítványozót az Sztv. 177. § (1) bekezdés b) pontja szerinti rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt figyelmeztetésben részesítette.

A Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint egyik Alaptörvényben biztosított alapjog gyakorlása sem járhat egy másik alapjog indokolatlan sérelmével. Tárgybeli esetben a véleménynyilvánítás szabadsága, mint egyik alapjog konkurál a tulajdonjoghoz való joggal, mint másik alapjoggal. A Fővárosi Törvényszék egyetértett az ügyészi állásponttal a tekintetben, hogy indítványozó véleményét más alapjog sérelme nélkül is kifejezhette volna különösebb nehézség nélkül, saját eszközeit is felhasználhatta volna véleményének írásbeli kifejezéséhez.

A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy indítványozó cselekménye a társadalomra veszélyes.

4.

Indítványozó nem vitatja, hogy egyik Alaptörvényben biztosított alapjog gyakorlása sem járhat egy másik alapjog indokolatlan sérelmével, azonban álláspontja szerint azon véleményt kifejtő magatartásával, hogy egy közérdeklődésre számot tartó, komoly társadalmi vitát kiváltó ügy kapcsán, közügyet érintően, egy politikai demonstráció keretében a vita tárgyát képező szobrot övező építési területet elhatároló védőponyván festékszóróval elhelyezett egy nem sértő, nem obszcén, ismert idézetet, nem csorbította indokolatlan mértékben a [REDACTED] tulajdonhoz fűződő jogát, így tárgybeli ítélet sérti az Alaptörvényt.

Indítványozó közlése egy politikai demonstráció keretében történt, amely már hetek óta zajlott, amelynek minden eseményén indítványozó aktívan részt vett. Közlése nem volt öncélú, mert sokak felháborodását kiváltó köztéri szobor építése elleni tiltakozás részeként került kifejezésre, indítványozó szándékosan kárt okozni nem akart, az építési ponyva használhatóságát és esztétikai megjelenését a felirat nem csökkentette, azt kidobni nem volt indokolt, így kár ténylegesen nem is érte az indítványozó szempontjából idegen vagyontárgy tulajdonosát – azt akár befele fordíthatta volna, vagy más, nem frekvenciált helyen zajló építkezésein is felhasználhatta volna – így indítványozói közlés alapjogi védelemben kell, hogy részesüljön.

A Törvényszék ítélete, mivel megállapította indítványozó szabálysértési felelősségét többek között arra alapítva, hogy indítványozó magatartása nem áll az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott véleménynyilvánítás szabadsága védelme alatt, és más alapjogának indokolatlan sérelmével járt, az Alaptörvénybe ütközik.

A Törvényszék fel nem ismerte, hogy a közlő szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alapjoga szinte minden esetben más alapjogával konkurál, a legtöbb esetben az emberi méltóságból származtatott személyhez fűződő joggal, és attól még, hogy tárgybeli esetben a tulajdonjoghoz fűződő jogot sérthette a közlés módja, ez nem különleges eset, még ilyen esetekben sem lehet arra eredménnyel hivatkozni, hogy a közlő másképpen is kifejezhette volna véleményét.

A szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jog és például a jó hírnévhez fűződő jog konkurálásánál sem helyezkedik arra a joggyakorlat, hogy azért jogsértő a közlő magatartása, mert fogalmazhatott volna másképpen, burkoltabban, kulturáltabban, kevésbé sértő vagy túlzó módon. Mindig lehetne szebben, jobban, körültekintőbben fogalmazni, mint ahogyan indítványozó is kifejezhette volna más módon is a véleményét, azonban akkor és ott, a társaival együtt ezt tartotta a legcélszerűbbnek és leginkább figyelemfelhívónak azzal, hogy indítványozó kárt nem akart okozni, tudata át nem fogta, hogy építési ponyván elhelyezett felirat kárt okozhatna, továbbá nem volt sértő a felirat tartalma.

A Törvényszék alapjogi érvelése téves, szembehelyezkedik az Alkotmánybíróság által lefektetett jogelvekkel és szembe megy a joggyakorlattal a szabad véleménynyilvánítás alapjogi védelme terén.

5. Az ügy alkotmányjogi jelentősége

Indítványozói álláspont szerint a T. Alkotmánybíróság az elmúlt két és fél évtizedben részletesen kimunkálta a véleménynyilvánítás szabadsága körében a jogi álláspontját, amelyet az elmúlt években továbbfejlesztett azzal, hogy példának okáért a 13/2014. (IV. 18.) számú AB határozatában részletesen is kimunkálta álláspontját a nyilvánosság előtt elhangzó közlések elhatárolása vonatkozásában. Továbbá a T. Alkotmánybíróság azt is kimunkálta, milyen szükségességi-arányossági tesztet kell elvégezni egymással konkuráló alapjogok esetében.

Azonban az ítélkezési gyakorlatban, amikor a tényállás alapján felmerül, hogy más alapjogával konkurál a véleménynyilvánítás szabadsága, sőt, amikor az merül fel, hogy a közlést tevő magatartása szabálysértési vagy büntetőjogi felelősségre vonást vonhat maga után, az eljáró bíróságok nem alkalmazzák helyesen az alkotmánybírósági döntéseket. Tárgybeli ítéletben helyesen tett eleget alapjogvédelmi kötelezettségének a Fővárosi Törvényszék, ugyanis alapjogi vonatkozását is értékelte tárgybeli ügynek, azonban a szükségességi-arányossági tesztet el nem végezte, és nem indokolta, miért a [REDACTED] tulajdonhoz fűződő alapjoga áll tárgybeli esetben az Alaptörvény védelme alatt, és miért nem indítványozó véleménynyilvánításhoz fűződő alapjoga, továbbá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Sztv.) 177. § (1) bekezdés b) pontját tárgybeli esetben olyan kiterjesztően alkalmazta a Törvényszék, ami nincs összhangban az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleményszabadságból fakadó követelményekkel.

Sajnálatos módon elmondható, hogy általánosságban sem egységes a bírói joggyakorlat, továbbá tárgybeli esettel szinte teljesen megegyező tényállások esetén sem állapították meg az eljárt bíróságok más terheltek büntetőjogi, szabálysértési felelősségét. Az ún. Szabadság téri tüntetők közül ugyanezen a napon, ugyanúgy az építési ponyván elhelyezett feliratok miatt számos személy ellen indult büntetőeljárás, azonban csak indítványozó felelőssége lett megállapítva jogerősen.

Itt hivatkozom arra, hogy [REDACTED] szemben rongálás vétsége miatt indult büntetőeljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.V.32.520/2014/2. számon meghozott végzésben megszüntette, és elrendelte az iratok Pesti Központi Kerületi Bíróság Szabálysértési Csoportjának való megküldését szabálysértési eljárás lefolytatása céljából. Ügyészi fellebbezést követően a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 32.Bpkf.12.832/2014/2. számú végzésében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.V.32.520/2014/2. számú végzését megváltoztatta akként, hogy a szabálysértési eljárás lefolytatására, illetőleg a szabálysértési eljárás céljából az iratok megküldésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[REDACTED] szemben rongálás vétsége miatt indult büntetőeljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.V.11427/2015/3. számú végzésben megszüntette és egyben elrendelte az iratok Pesti Központi Kerületi Bíróság Szabálysértési Csoportjának való megküldését. A Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.9915/2015/2. számon meghozott végzésében hivatkozott elsőfokú végzést akként változtatta meg, hogy a szabálysértési eljárás lefolytatására, illetőleg a szabálysértési eljárás céljából az iratok megküldésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[REDACTED] szemben rongálás vétsége miatt indult büntetőeljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.V.12.649/2014/2. számú végzésben megszüntette és egyben elrendelte az iratok Pesti Központi Kerületi Bíróság Szabálysértési Csoportjának való megküldését. Fellebbezés folytán a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 23.Bf.V.5250/2015/4. számon meghozott végzésben hivatkozott elsőfokú végzést helybenhagyta. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Sze.15.518/2015/5. számú végzésben szándékos rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt figyelmeztetésben részesítette az eljárás alá vontat, aki

törvényes határidőben tárgyalás tartását kérte. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Sze.25.273/2015/3. számú végzésében a korábbi elmarasztaló végzését hatályban tartotta és megállapította az eljárás alá vont felelősségét. Fellebbezés következtében a Fővárosi Törvényszék 32.Szef.64/2015/2. számon meghozott végzésében a PKKB végzését hatályon kívül helyezte és a szabálysértési eljárást megszüntette.

szemben rongálás vétsége miatt indult büntetőeljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.V.13022/2014/10. számú végzésben megszüntette és egyben elrendelte az iratok Pesti Központi Kerületi Bíróság Szabálysértési Csoportjának való megküldését. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.Sze.25.450/2015/4. számú végzésében szándékos rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt figyelmeztetésben részesítette az eljárás alá vontat, aki törvényes határidőben tárgyalás tartását kérte. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.Sze.33.698/2015/3. számú végzésében a korábbi elmarasztaló végzését hatályban tartotta és megállapította az eljárás alá vont felelősségét. Fellebbezés következtében a Fővárosi Törvényszék 20.Szef.79/2015/2. számon meghozott végzésében a PKKB végzését hatályon kívül helyezte és a szabálysértési eljárást megszüntette.

Hivatkozott eljárásokban a terheltek jogi képviseletét a látta el. E körben előadom, hogy a terheltek hozzájárultak ahhoz, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványomhoz csatoljam hivatkozott eljárást megszüntető végzéseket.

Hivatkozom a Fővárosi Törvényszék 32.Bpkf.12.832/2014/2. számú végzésének 3. oldalán foglaltakra. „A rendelkezésre álló iratokból megállapítható az, hogy (...) a vele együtt a Budapest V. kerület Szabadság téren a „Német megszállás” emlékére épülő szobornál azért tüntettek, mert ezzel egy társadalmilag fontos ügyre kívánták a figyelmet felhívni. Ennek keretében véleményüket informatív módon felirat – és nem „fírka” formájában helyezték el egy technikai védőeszközön (ponyván). Tiltakozásuk lényegének megfelelő kifejezésre juttatását szolgálta a felirat elhelyezése, cselekményükben a rongálás szándéka nem ismerhető fel. (...) cselekmény vonatkozásában nem állapítható meg az, hogy (...) magatartásával társadalomra veszélyes cselekményt követett volna el, magatartása, illetőleg cselekménye a szabad vélemény-nyilvánítás körébe esik.”

A Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.9915/2015/2. számon meghozott végzésének 2. oldala, valamint a 32.Szef.64/2015/2. számon meghozott végzés 3.-4. oldala tartalmilag hivatkozik a fentebb idézett megállapításokra. Kiemelem továbbá a Fővárosi Törvényszék 32.Szef.64/2015/2. számon meghozott végzése 4. oldalán foglaltakat, amely szerint „A nyomozati iratokban is elfekvő bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a Szabadság téren tüntetők szándéka nem rongálásra irányult, a felirat elhelyezésével Magyarország Alaptörvénye IX. Cikkében szabályozott véleménynyilvánítás jogával, a véleménynyilvánítás szabadságával kívántak élni. A véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak a lehetőségnek biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. [36/1994. (VI.24.) AB határozat]”

Ezen indítvánnyal támadott bírósági ítélet ellentétes az Alkotmánybíróság által kialakított joggyakorlattal, az elhatároláshoz szükséges szempontrendszer figyelembe nem vette, azokból jogi következtetést le nem vont.

Indítványozói álláspont szerint annak érdekében, hogy a jövőben az eljáró bíróságok az Alaptörvény szabad véleménynyilvánításra vonatkozó szabályát helyesen alkalmazzák, és az Alaptörvénynek megfelelő döntéseket hozzanak, amikor a szabad véleménynyilvánítás alapjoga a tulajdonhoz fűződő alapjoggal konkurál, szükséges ezen ügyben a T. Alkotmánybíróság eljárása.

6. Konkuraló alapjogok

A véleménynyilvánítás sok esetben más személy alapjogának sérelmével jár. Amikor a sérelmező személyhez fűződő jogai, emberi méltósága, becsülete védelme érdekében bírósághoz fordul, azt kell eldönteniük az eljáró bíróságoknak, és e tekintetben már számos esetben alkalmazzák helyesen a T. Alkotmánybíróság által kimunkált jogelveket, és a korábbi bírósági határozatokat, hogy a sérelmezett közlés ténymegállapítást vagy értékítéletet, érzékelést, tapasztalást, összefoglalóan véleményt fejez-e ki, ha előbbi, akkor az valótlane vagy valós, jár-e a becsület csorbitásával vagy sem, ha utóbbi, akkor az indokolatlanul sértő-e, bántó-e, megalázó-e, sérti-e az emberi méltóság legszűkebb, sérthetetlen magját. Összefoglalóan: a közlés az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott véleménynyilvánítás szabadsága védelme alatt áll vagy sem.

Ha a közlő véleménynyilvánítása a véleménynyilvánítás szabadsága védelme alatt áll, akkor más személy vagy személyek például jó hírnévhez fűződő joga mint alapjog korlátozható.

Tárgybeli esetben a sértett tisztában volt azzal az élénk társadalmi vitával és a társadalom egy részének felháborodásával, amely a "német megszállási emlékművet" övezte, nap mint nap tapasztalhatta, hogy politikai demonstráció zajlik az építkezés tözsomszédságában, és tiltakozás több formájában adnak hangot véleményüknek, például az építést övező kerítés lebontásával, szónoklatokkal, ülősztrájkjal az építkezés területén. Ezen politikai demonstráció keretében került sor 2014. április 16. napon többek által az építkezést körbehatároló építési védőponyván különböző feliratok festékszóróval, filccel való elhelyezésére. Ebben vett részt indítványozó is. A sértett tisztában volt a tiltakozás erejével, sokak lelkének mélyéről jövő felháborodás mértékével.

Indítványozó határozott álláspontja szerint az általa elhelyezett felirat társadalmi jelentősége – fentebb már kifejtettek alapján – nagyobb, mint az építési ponyva épségének megóvása iránti társadalmi igény azzal, hogy a ponyva használhatósága, esztétikai megjelenése nem sérült, további felhasználása nem lehetetlenült, a sértett tulajdonjoga elvonásra, korlátozásra nem került.

A festékszóróval elhelyezett feliratban megvalósuló indítványozói véleménynyilvánítást a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]-nek túrníe kell. És túrte is, ugyanis annak ellenére, hogy a helyszínen a rendőrhatszóság nagy létszámban megjelent, a feliratok elhelyezésének megkezdésekor a [REDACTED] [REDACTED] munkatársai a rendőrhatszóság fellépését nem kérték. A rendőrhatszóság sem avatkozott közbe. Az is jelentőséggel bír, hogy a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] polgári jogi igényt a

büntetőeljáráásban nem jelentett be, és azóta sem terjesztett elő kártérítés iránti kereseti kérelmet indítványozóval szemben.

Alaptörvény XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A tulajdonhoz való jog nem korlátozhatatlan alapjog. Az Alkotmánybíróság korábbi döntésében is rámutatott, hogy a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal **csak akkor alkotmányellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis, ha kényszerítő ok nélkül történik, továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan.** Ebből következik, hogy az alkotmányos szabályok eleve teret engednek az alapjogok törvényi korlátozásának, ha a korlátozás az alapjog lényeges tartalmát nem érinti. Márpedig nem érinti az alapjog korlátozhatatlan lényegét az olyan törvényi szabályozás, amely a korlátozást **valamely más alkotmányos jog teljesítése és garantálása érdekében** alkalmazza, tehát **ha a korlátozást valamilyen más alkotmányos jog biztosítása elkerülhetetlenül szükségessé teszi, feltéve, ha a korlátozás e jog biztosításával – mint alkotmányos céllal – arányban áll és azt nem lépi túl.** (2299/B/1991. AB határozat)

Indítványozói álláspont szerint fentiek figyelembevételével szükséges vizsgálni azt, hogy áll-e szemben tárgybeli esetben valamely olyan más alkotmányos jog, amely a tulajdonhoz való jog alapjog korlátozását szükségessé teszi. Válaszunk a fentiek értelmében határozottan igen.

Indítványozói elsődleges álláspont azonban az, hogy a tulajdonhoz való jog nem sérült, ugyanis annak egyik részjogosítványa (a használat, hasznok szedése, hasznosítás, birtoklás joga, rendelkezési jogkör) sem került megsértésre, azokat a tulajdonos mindvégig gyakorolni tudta, ezektől megfosztva nem lett. A tulajdonában álló tárgy nem sérült oly módon, hogy az rendeltetésszerű használhatóságát elveszítette volna, megsemmisült volna, stb. Az ugyanúgy továbbra is betöltötte funkcióját, azaz a készülő emlékmű építési területének elzárása továbbra is biztosított volt a felirat elhelyezése után is. Elmozdításra, elvitelre sem került. A felirat ráadásul tisztítással eltávolítható, így tartós, illetve végleges károsodást nyilvánvalóan nem okozott, azt hangsúlyosan kiemelve, hogy funkcionálisan pedig semmiféle kárt nem okozott a felirat, az építési ponyva rendeltetésének megfelelően továbbra is használható volt.

A tulajdonjog korlátozásra tehát egyáltalán nem került, a felirat elhelyezése nem érintette a tulajdonjog lényeges elemét.

Amennyiben T. Alkotmánybíróság a tulajdonjoghoz való jog sérelmét, korlátozását állapítaná meg, erre az esetre utalunk tisztelettel arra, hogy a korlátozás szükséges és arányos volt.

A korlátozással elérni kívánt cél fontossága álláspontunk szerint összhangban állt az alapjog-sérelem súlyával, tekintettel arra is, hogy az indítványozó véleményének ily módon történő kinyilvánítása legfeljebb átmeneti korlátozást valósított meg, hiszen a felirat tisztítással eltávolítható volt, reparálhatatlan károkozás nem történt, megsemmisítésről, tulajdonjog-elvonásról pedig egyáltalán nem beszélhetünk. Indítványozó a helyszínen véleményét ebben a formában tudta kifejezni, ebben a formában tudta jelezni figyelemfelhívó módon az

illetékesek és a társadalom tagjai felé azt, hogy az emlékmű megépítésével nem ért egyet. Nyilvánvaló eszköze volt véleménye kifejtésének az építési területet körbeölelő ponyván való felirat elhelyezése, ezért a ponyva ilyen módon való felhasználása szükségszerű volt, és a felirattal okozott esetleges tulajdonkorlátozás, vagy károsítás átmeneti jellegű, azaz arányos volt azzal, hogy indítványozót károkozási szándék egyáltalán nem vezérelte.

Indítványozó szükségességét érezte, hogy a többféle tiltakozási módozatot követően társaival együtt ilyen módon is "hangot adjon" elemi ellenérzésének, a lelke mélyéről jövő felháborodásának. A lelki késztetés váltotta ki és a politikai demonstráció célja adta a tiltakozás tárgybeli módon történő megvalósítását azzal, hogy indítványozó szükségességét érezte annak, hogy véleményét a tárgybeli módon is kifejezze.

Ezen indítvánnyal támadott ítélet az indítványozó szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát indokolatlan mértékben korlátozza, sérti azzal, hogy véleménye tárgybeli módon való kifejezésekor cselekvőségében a rendőrhatalóság nem akadályozta, így szabad véleménynyilvánításhoz fűződő joga a helyszínen nem sérült.

Mivel a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Sztv.) 177. § (1) bekezdés b) pontját tárgybeli esetben olyan kiterjesztően alkalmazta a Törvényszék, ami nincs összhangban az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleményszabadságból fakadó követelményekkel és egy közérdeklődést és társadalmi vitát kiváltó ügyben, egy hetek óta tartó politikai demonstráció során tett véleményt kifejtő magatartásom vonatkozásában jogsértést állapított meg, ítélete sérti az Alaptörvényben garantált szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jogomat, ezért kérem fenti indokaim alapján a T. Alkotmánybíróságot, hogy megállapítani szíveskedjék a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.12.076/2015/3. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

Kelt Budapesten, 2016. május 03. napján

Tisztelettel:

A large black rectangular redaction box covering the signature area of the document.

Mellékletek:

1. sz. Ügyvédi meghatalmazás
2. sz. Jognyilatkozat
3. sz. Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.B.20.235/2015/5. sz. ítélete
4. sz. Fővárosi Törvényszék 23.Bf.12.076/2015/3. sz. ítélete
5. sz. Fővárosi Törvényszék 32.Bpkf.12.832/2014/2. sz. végzése
6. sz. Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.9915/2015/2. sz. végzése
7. sz. Fővárosi Törvényszék 32.Szef.64/2015/2. sz. végzése
8. sz. Fővárosi Törvényszék 20.Szef.79/2015/2. sz. végzése

Indítványozó adatai: